

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рж1 р 17/2024
24.12.2024. године
Београд

Врховни суд, судија Драгана Маринковић, одређена Годишњим распоредом послова на основу члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, бр. 40/15 и 92/23), у поступку заштите права на суђење у разумном року предлагача АА из ..., кога заступа пуномоћник Петар Бојовић, адвокат из ..., решавајући о жалби предлагача изјављеној због неодлучивања о приговору ради убрзања поступка у предмету Основног суда у Обреновцу П1 205/11 донео је дана 24.12.2024. године

РЕШЕЊЕ

УСТУПА СЕ Апелационом суду у Београду ради одлучивања, жалба предлагача од 12.12.2024. године, изјављена због неодлучивања о приговору ради убрзања поступка у предмету Основног суда у Обреновцу П1 205/11.

Образложење

Апелациони суд у Београду је уз допис Р4 р 130/24 од 13.12.2024. године, доставио Врховном суду на даље поступање жалбу предлагача изјављену 12.12.2024. године.

Разматрајући изјављену жалбу Врховни суд је нашао да је жалба изјављена због неодлучивања о приговору предлагача ради убрзања поступка који је поднет 09.10.2024. године Основном суду у Обреновцу у предмету П1 205/11 у смислу члана 14. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Наведеном одредбом прописано је да странка има право на жалбу ако је њен приговор одбијен, или ако председник суда о њему не одлучи у року од два месеца од дана пријема приговора. Надлежност за одлучивање по жалби прописана је у одредби члана 16. став 1. истог закона тако што се жалба подноси председнику суда који је одлучивао о приговору. Председник суда одмах доставља председнику непосредно вишег суда жалбу и списе предмета. Председник непосредно вишег суда води поступак по жалби и одлучује о њој (члан 16. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року).

Према члану 25. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 10/23), виши суд у другом степену одлучује о жалби на одлуке основних

судова, на решења донета у грађанско-правном спору, на пресуду у спору мале вредности, на одлуке донете у поступку извршења и обезбеђења, на решења донета у ванпарничном поступку. Надлежност апелационог суда прописана је у члану 26. став 1. тачка 3. тог закона, тако што апелациони суд одлучује о жалби на пресуду Основног суда у грађанско-правном спору, ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд.

Поступак у споровима мале вредности прописан је у одредбама главе XXXIII Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 18/20), тако што се на основу одредбе члана 469. тог закона не сматрају споровима мале вредности спорови о непокретностима, спорови из радних односа и спорови због сметања државине.

У конкретном случају приговор ради убрзавања поступка предлагач је поднео Основном суду у Обреновцу у предмету радног спора који није спор мале вредности у смислу члана 469. ЗПП, што значи да је Апелациони суд у Београду у смислу члана 18. став 2. Закона о уређењу судова непосредно виши суд за основни суд у тој врсти спора.

На основу изнетог следи да је Апелациони суд у Београду надлежан да одлучи о жалби предлагача од 12.12.2024. године изјављеној због неодлучивања о приговору ради убрзања поступка у предмету Основног суда у Обреновцу П1 205/11 у смислу члана 16. став 1. и 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року у вези члана 6. тачка 1. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава („Службени гласник РС“ број 101/2013), па није било места да се жалба предлагача доставља Врховном суду на даље поступање.

На основу изнетог Врховни суд је одлучио као у изреци.

Судија
Драгана Маринковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић